

PUPÁKOK

PÁRATLAN OLDAL - LVI. évfolyam, 4. szám, 2012. január 27.

No, nem abban a lágyabb változatban, ahogy a mai etimológiai értelmezés kínálja, hanem ahogyan mi használtuk Szabolcsban annak idején. Szóval olvasgatom az utóbbi hónapok rozoga és agresszív oktatási törvényeit, melyek térdig gázolnak a több száz éves egyetemi autonómiában, hemzsegnek a kegyetlen és abszurd kitételektől, miközben át-átsiklik fölöttük néhány, ég felé fordított, kenetteljes pillantás. Zsigereimben érzem azt a több ezer tiszta tekintetű tehetséget, aki majd évről évre egy életre elesik becsületes szegénysége okán a diplomától, előre látom a családi tragédiák sorozatát. Aztán végigpásztázom dühbe áztatott szomorúsággal a gombokat nyomogatott honatyákon. Többségükben ifjú kommunistaként pusztították le az ingyenes oktatás gyümölcseit, facsarták ki az azóta százszor elátkozott Soros-ösztöndíjakat, átmásztak fél tucat párton, esztelen és álságos jobbra csapódásukban még igazi gondolatuk nem volt, még egy jót nem dolgoztak, s valami különös fölényérzettől öntelten fénylik meglehetősen szolgai tekintetük, miközben néhány éve még eget rengetően acsarkodtak a nagyságrendekkel kisebb tandíj bevezetése ellen, míg ők már évtizedekre előre összelopkodták értelmes vagy bamba gyermekeik tanulási lehetőségeit. Esélyt sem adva annak, hogy a bandaháborúban az oktatás örökbecsű kérdései a szakmaiság övezeteibe eljuthassanak. Ha netán a fönt elmondottakban véletlenül közvetlenül is érdekelt lennék, mondandómból nyugodtan levonhatnak két büntetőpontot. Marad még akkor is elég.